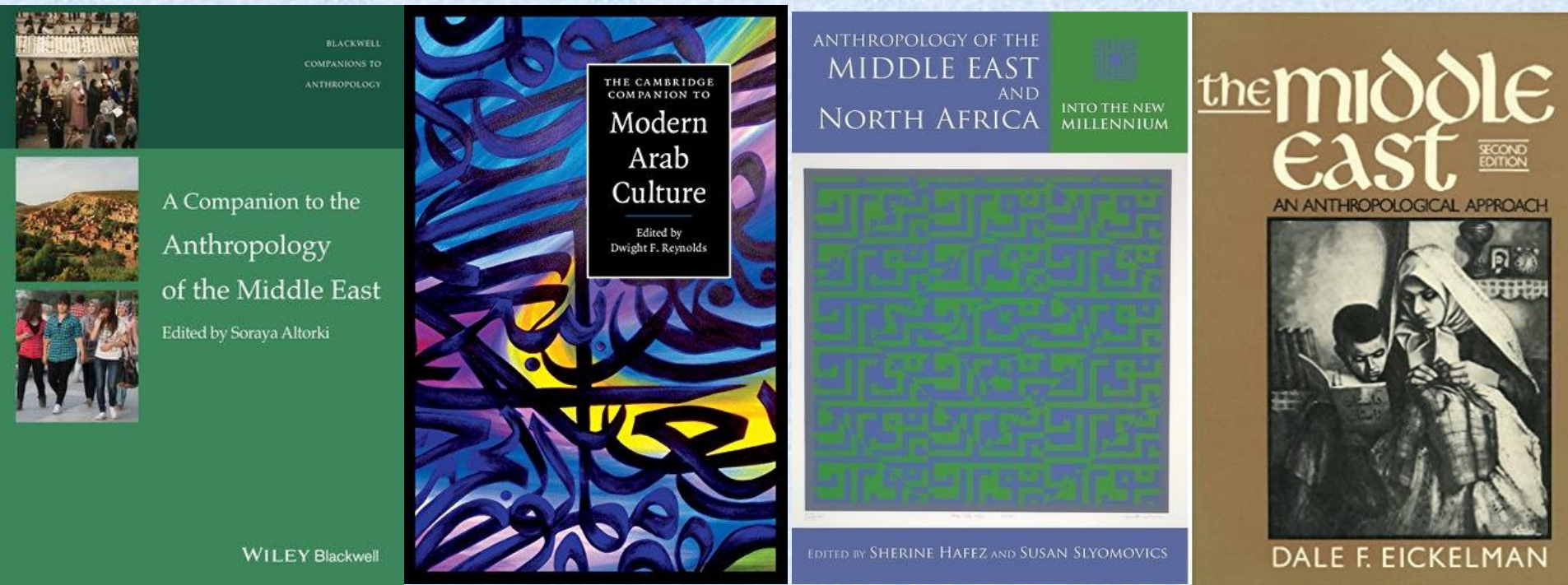

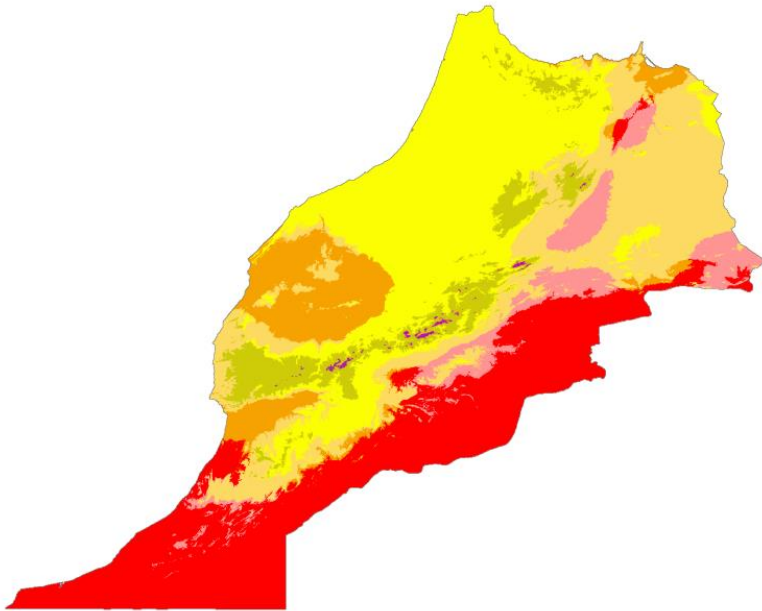
Blízký východ – antropologický přístup 1

Doporučená literatura

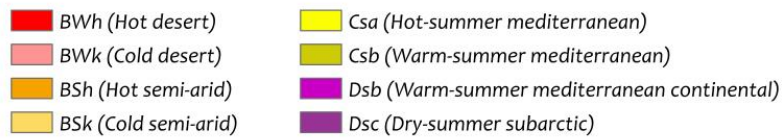
- Companion to the Anthropology of the Middle East
- Cambridge Companion to Modern Arab Culture
- Anthropology of the Middle East and North Africa
- The Middle East: An Anthropological Approach (Dale Eickelman)

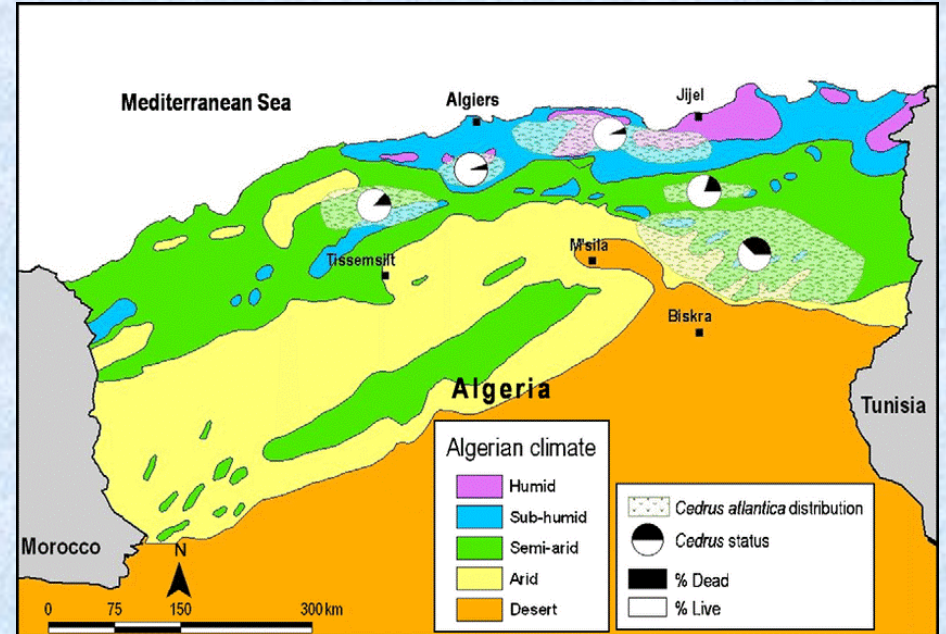
Köppen climate types of Morocco

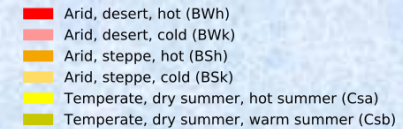
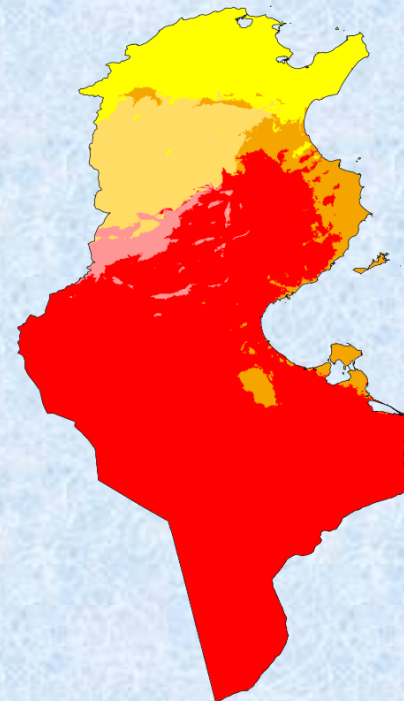
Köppen climate type

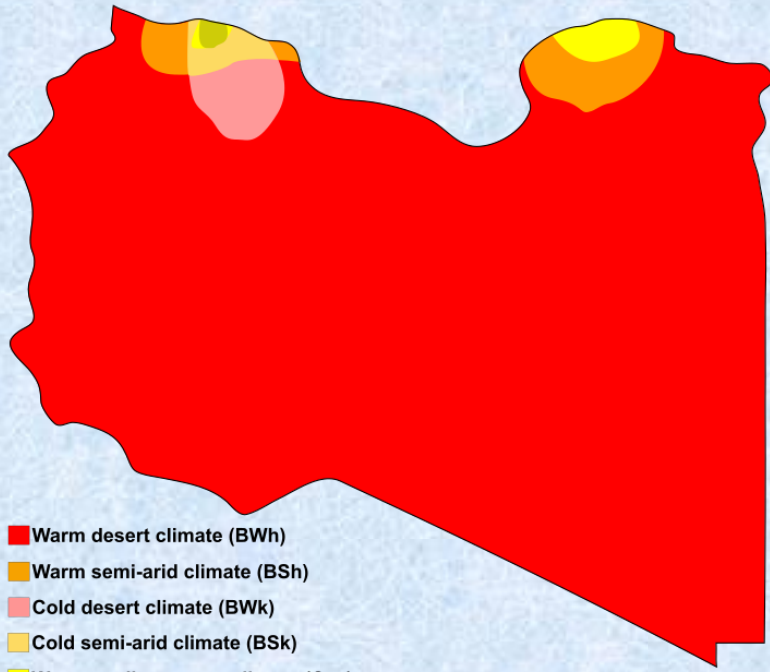
*Isotherm used to separate temperate (C) and continental (D) climates is -3°C
 Data source: Climate types calculated from data from WorldClim.org

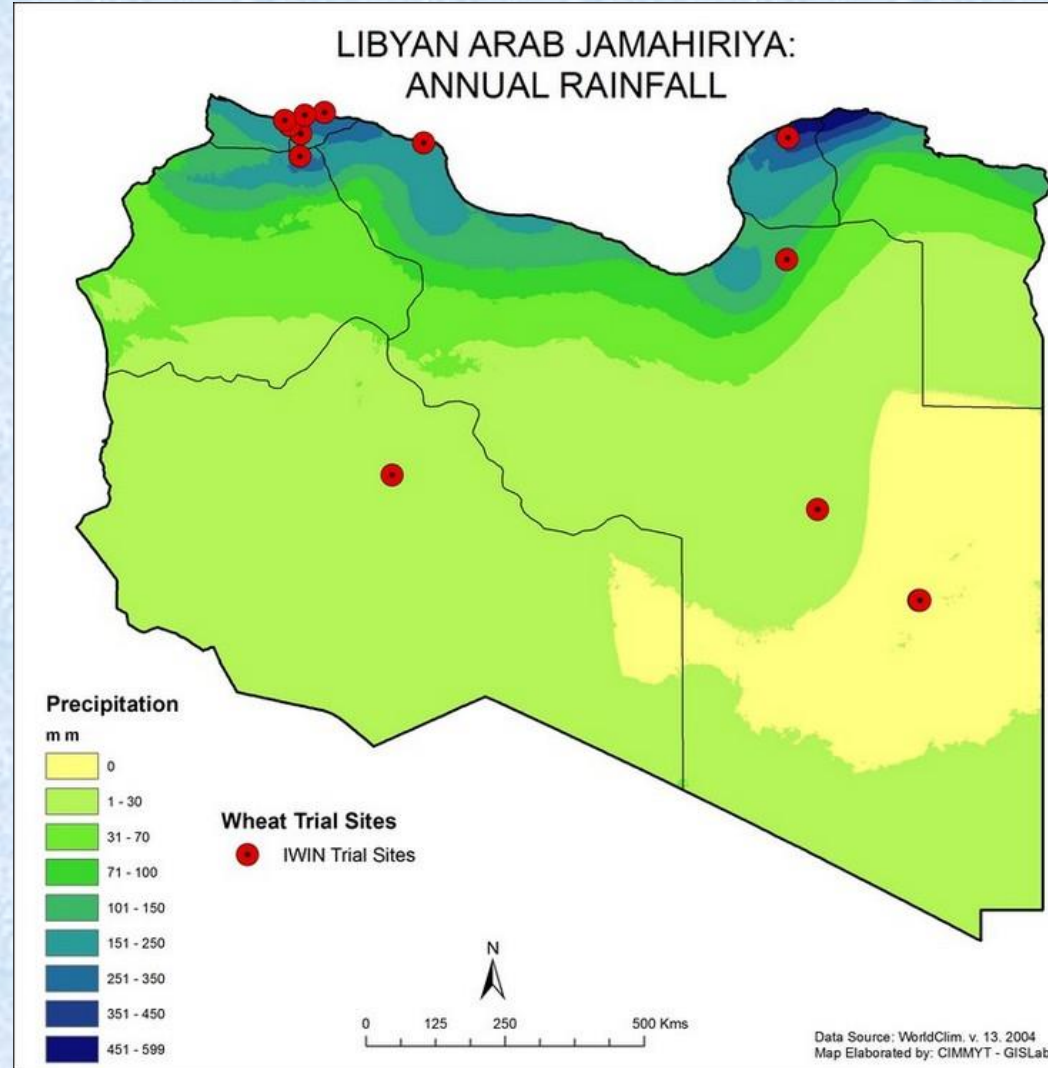
Köppen-Geiger climate classification map for Tunisia (1980-2016)

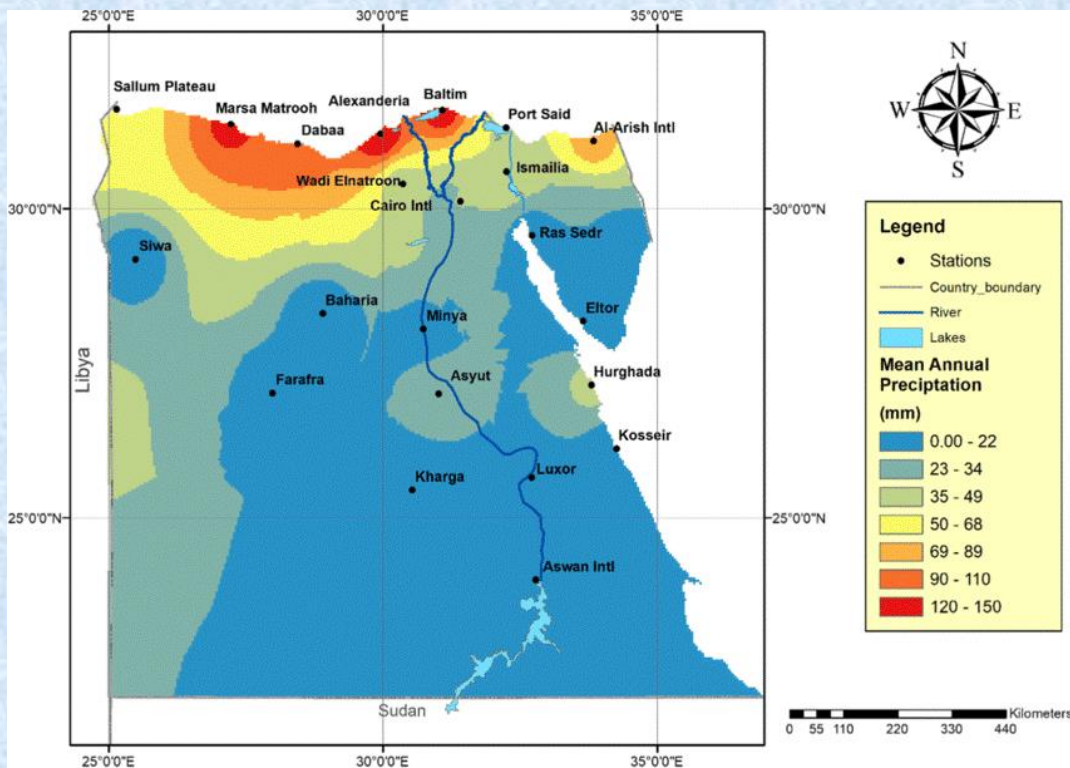

Libya map of Köppen climate classification

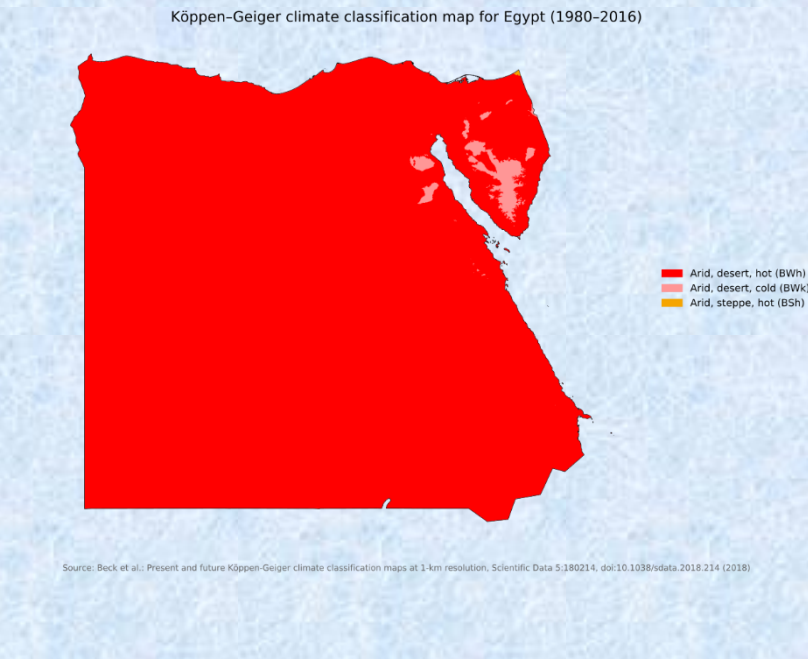

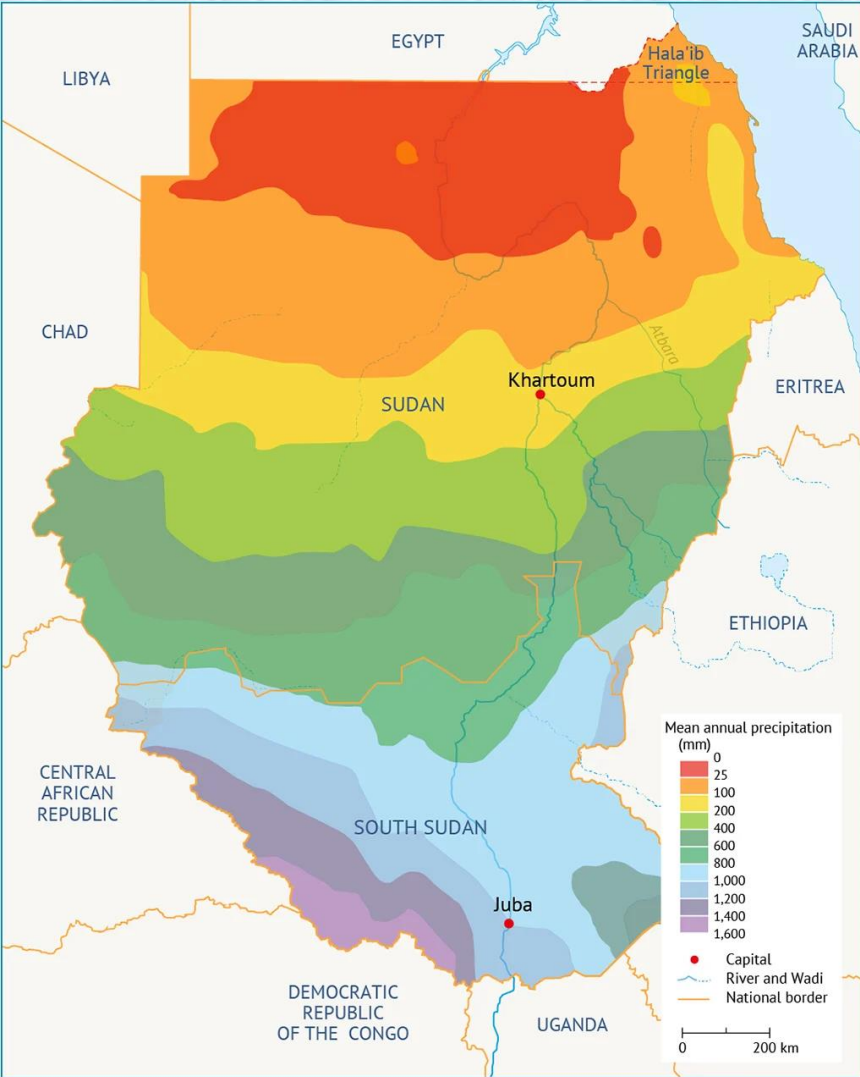
- Warm desert climate (BWh)
- Warm semi-arid climate (BSh)
- Cold desert climate (BWk)
- Cold semi-arid climate (BSk)
- Warm mediterranean climate (Csa)
- Temperate mediterranean climate (Csb)

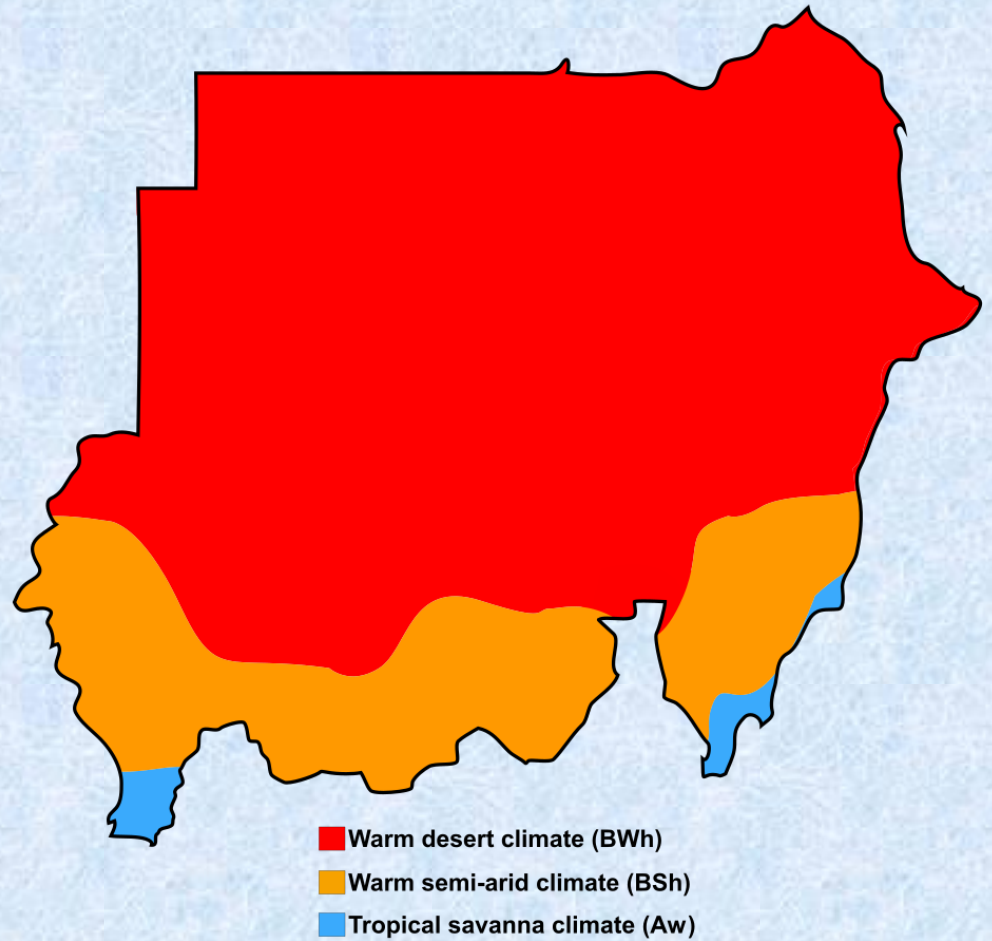

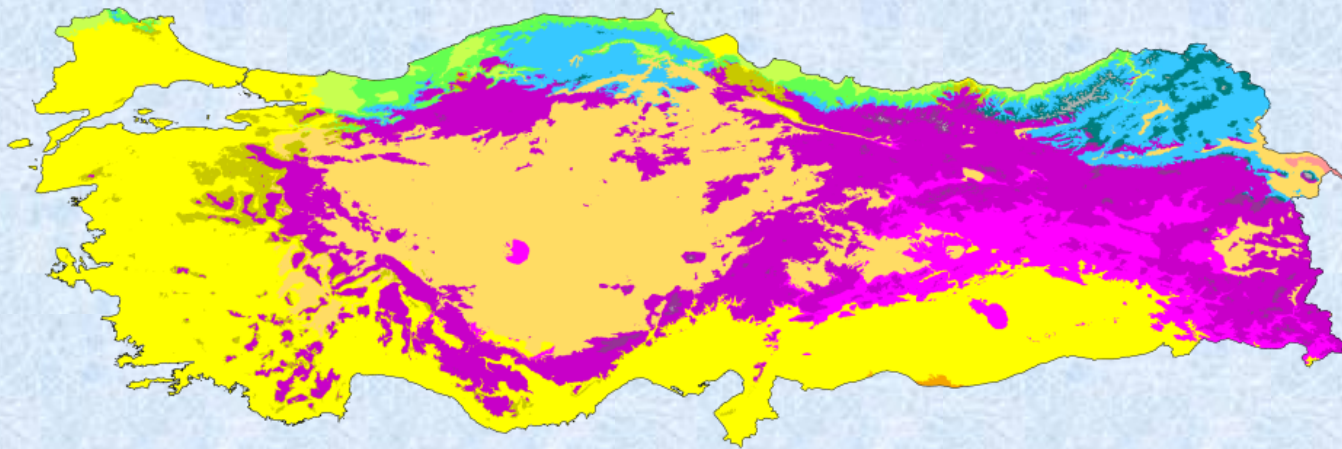
Köppen-Geiger climate classification map for Egypt (1980-2016)

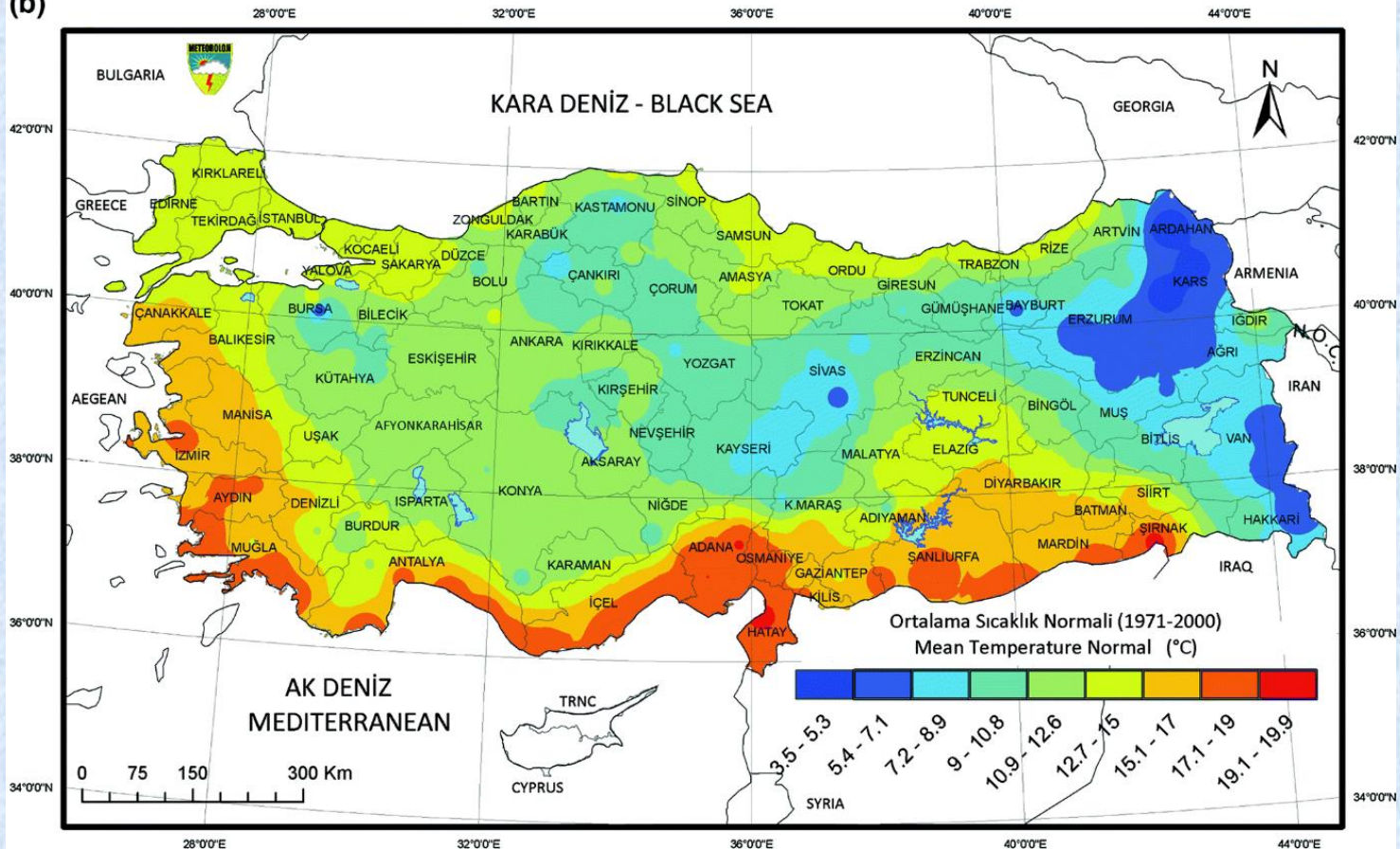
Sudan map of Köppen climate classification

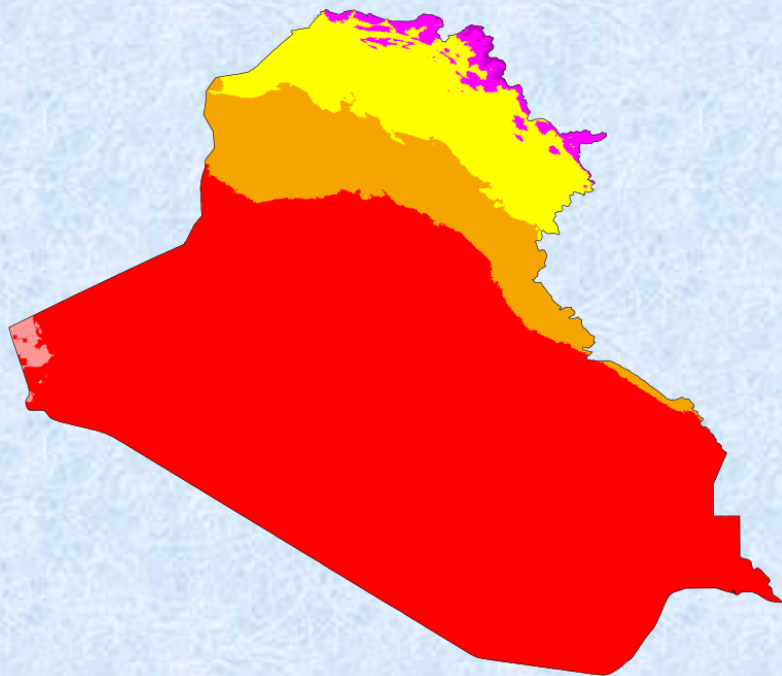

- Arid, desert, cold (BWk)
- Arid, steppe, hot (BSH)
- Arid, steppe, cold (BSk)
- Temperate, dry summer, hot summer (Csa)
- Temperate, dry summer, warm summer (Csb)
- Temperate, no dry season, hot summer (Cfa)
- Temperate, no dry season, warm summer (Cfb)
- Cold, dry summer, hot summer (Dsa)
- Cold, dry summer, warm summer (Dsb)
- Cold, dry summer, cold summer (Dsc)
- Cold, no dry season, hot summer (Dfa)
- Cold, no dry season, warm summer (Dfb)
- Cold, no dry season, cold summer (Dfc)
- Polar, tundra (ET)

(b)

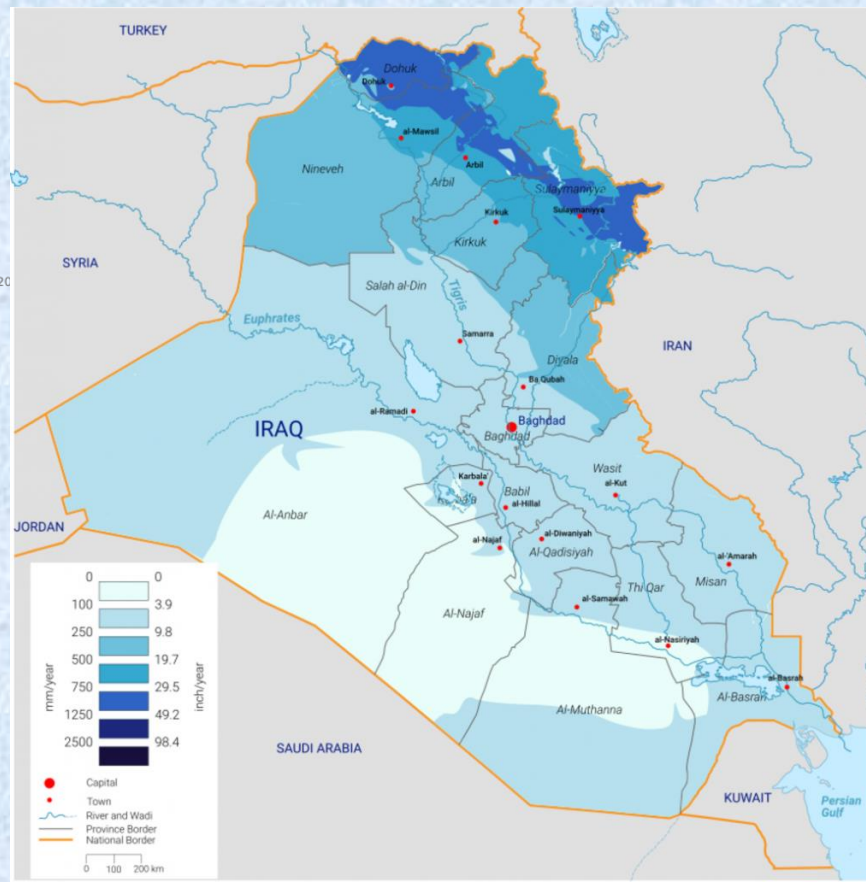

Köppen-Geiger climate classification map for Iraq (1980–2016)

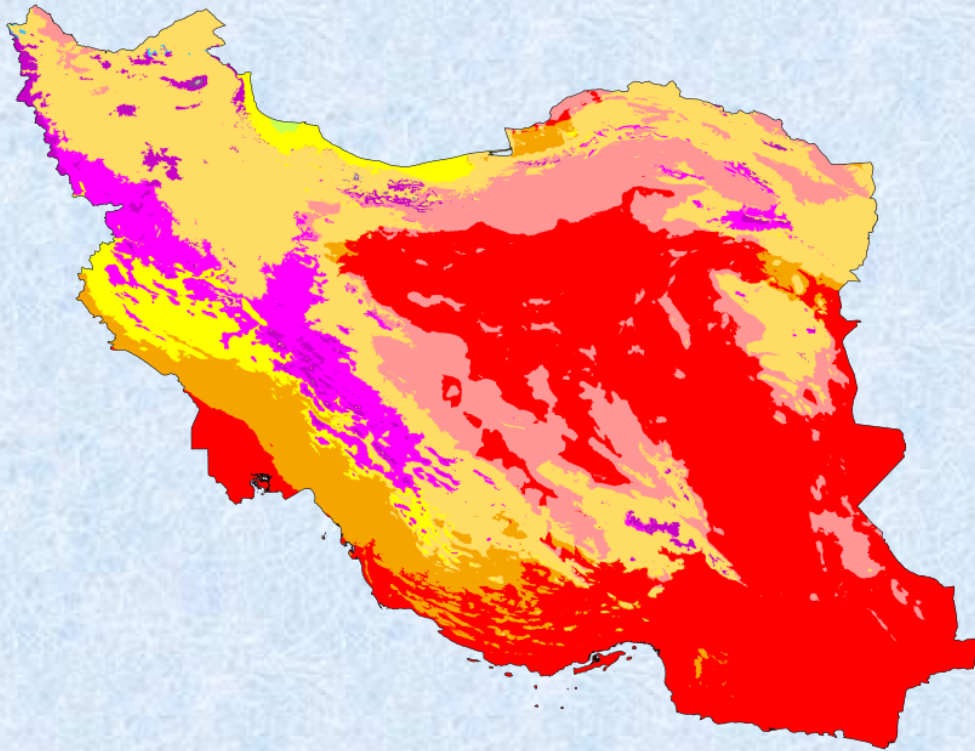

- Arid, desert, hot (BWh)
- Arid, desert, cold (BWk)
- Arid, steppe, hot (BSh)
- Temperate, dry summer, hot summer (Csa)
- Cold, dry summer, hot summer (Dsa)
- Cold, dry summer, warm summer (Dsb)
- Cold, dry summer, cold summer (Dsc)

Source: Beck et al.: Present and future Köppen-Geiger climate classification maps at 1-km resolution, Scientific Data 5:180214, doi:10.1038/sdata.20

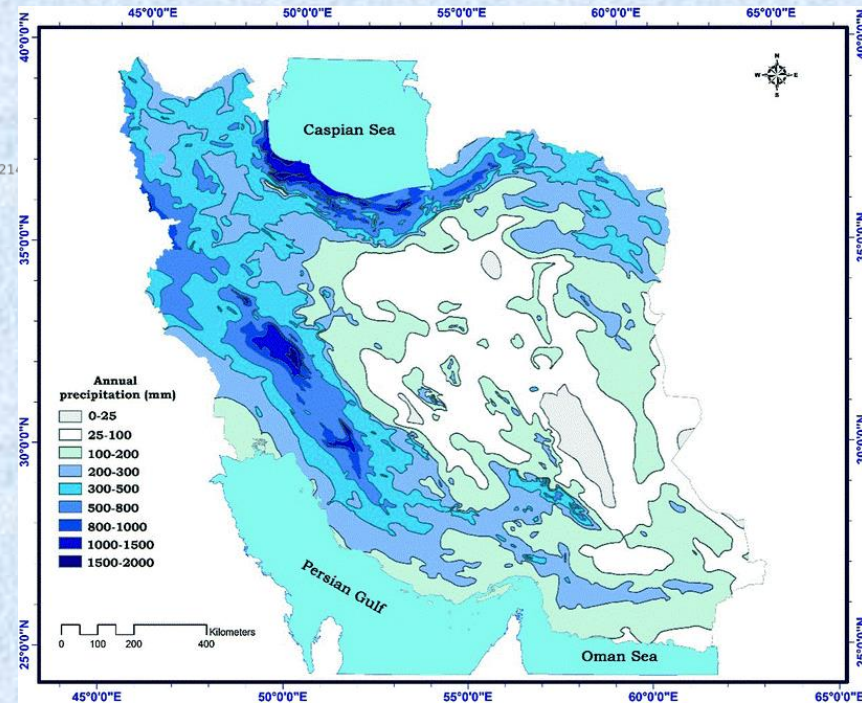

Köppen-Geiger climate classification map for Iran (1980-2016)

- Arid, desert, hot (BWh)
- Arid, desert, cold (BWk)
- Arid, steppe, hot (BSh)
- Arid, steppe, cold (BSk)
- Temperate, dry summer, hot summer (Csa)
- Temperate, dry summer, warm summer (Csb)
- Temperate, no dry season, hot summer (Cfa)
- Cold, dry summer, hot summer (Dsa)
- Cold, dry summer, warm summer (Dsb)
- Cold, dry summer, cold summer (Dsc)
- Cold, no dry season, warm summer (Dfb)
- Cold, no dry season, cold summer (Dfc)
- Polar, tundra (ET)

Source: Beck et al.: Present and future Köppen-Geiger climate classification maps at 1-km resolution, Scientific Data 5:18021

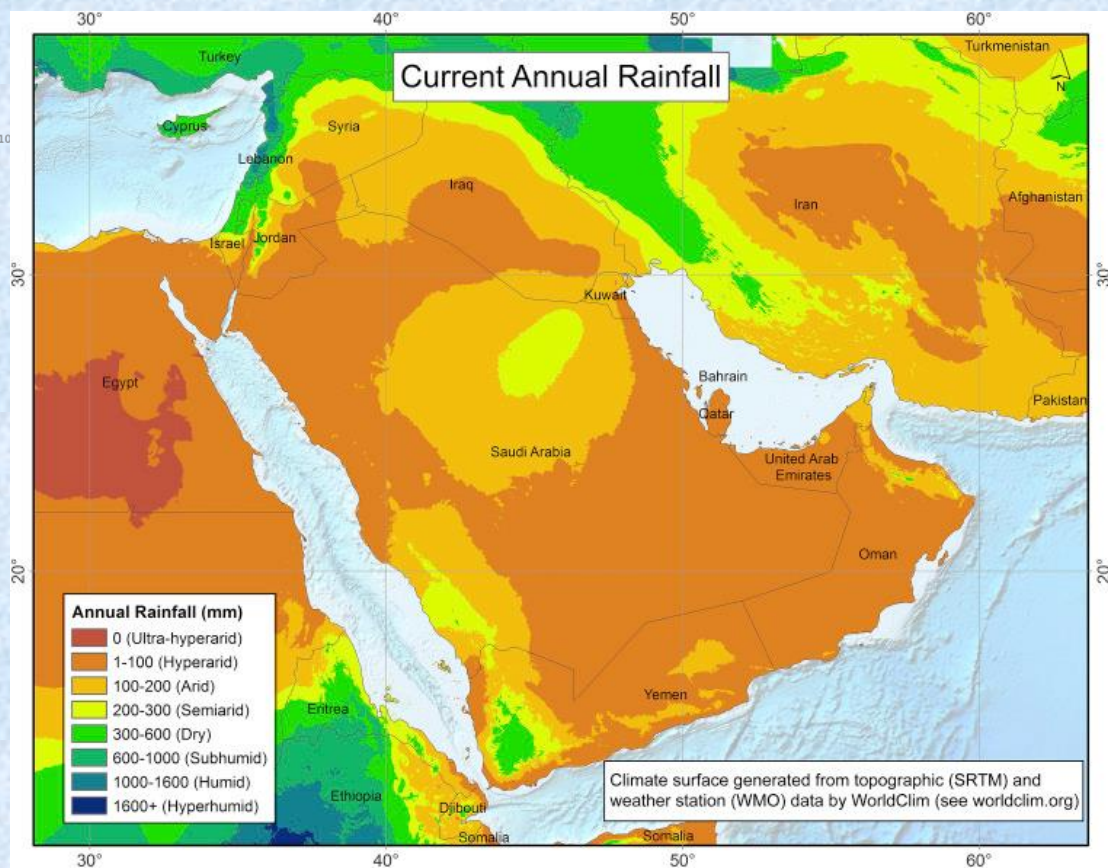

Köppen-Geiger climate classification map for Saudi Arabia (1980-2016)

- Arid, desert, hot (BWh)
- Arid, desert, cold (BWk)
- Arid, steppe, hot (BSh)
- Arid, steppe, cold (BSk)

Source: Beck et al.: Present and future Köppen-Geiger climate classification maps at 1-km resolution, Scientific Data 5:180214, doi:10.1038/s41598-017-08211-8

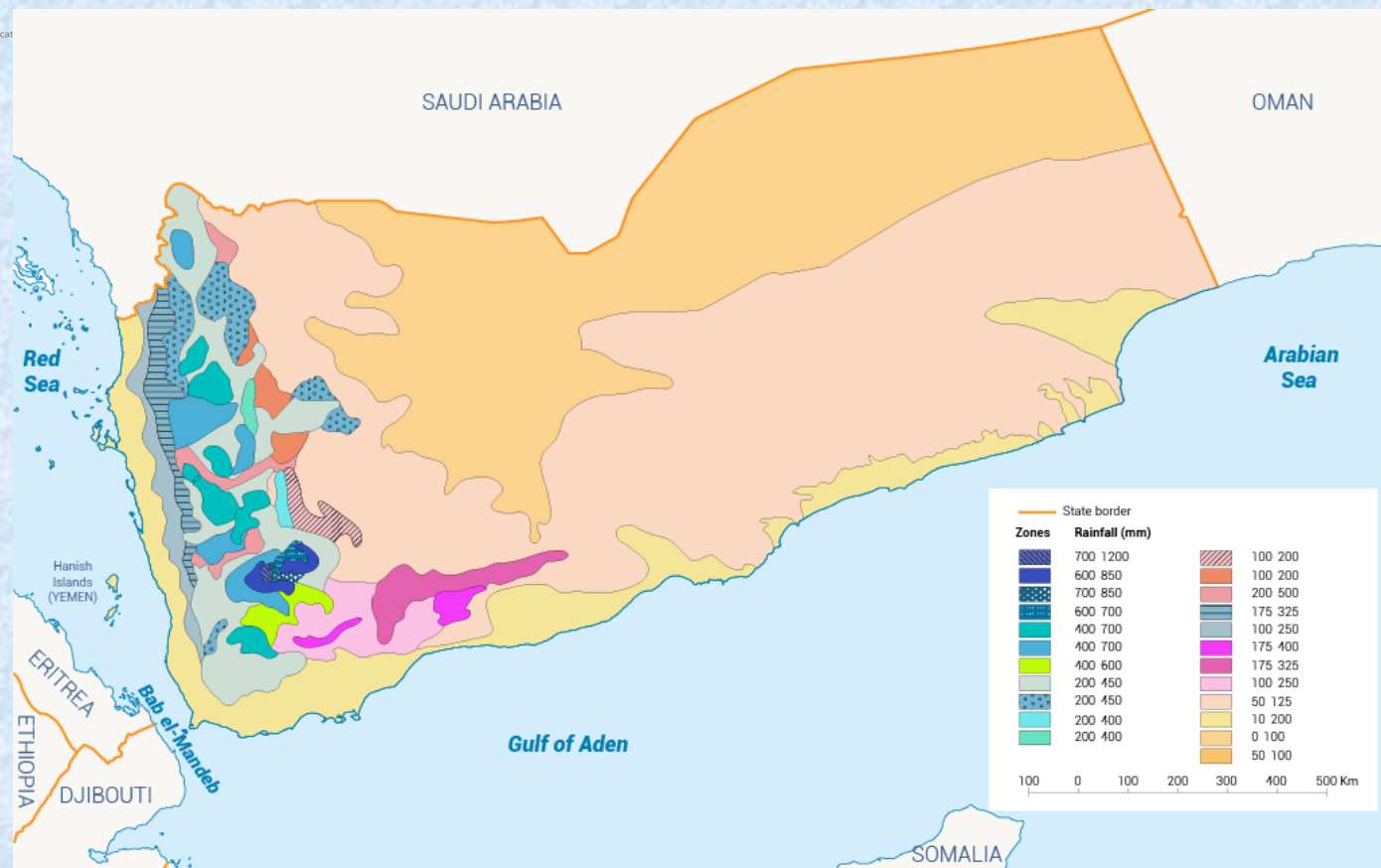

Köppen-Geiger climate classification map for Yemen (1980-2016)

- Arid, desert, hot (BWh)
- Arid, desert, cold (BWk)
- Arid, steppe, hot (BSh)
- Arid, steppe, cold (BSk)
- Temperate, dry winter, warm summer (Cwb)

Source: Beck et al.: Present and future Köppen-Geiger climate classification

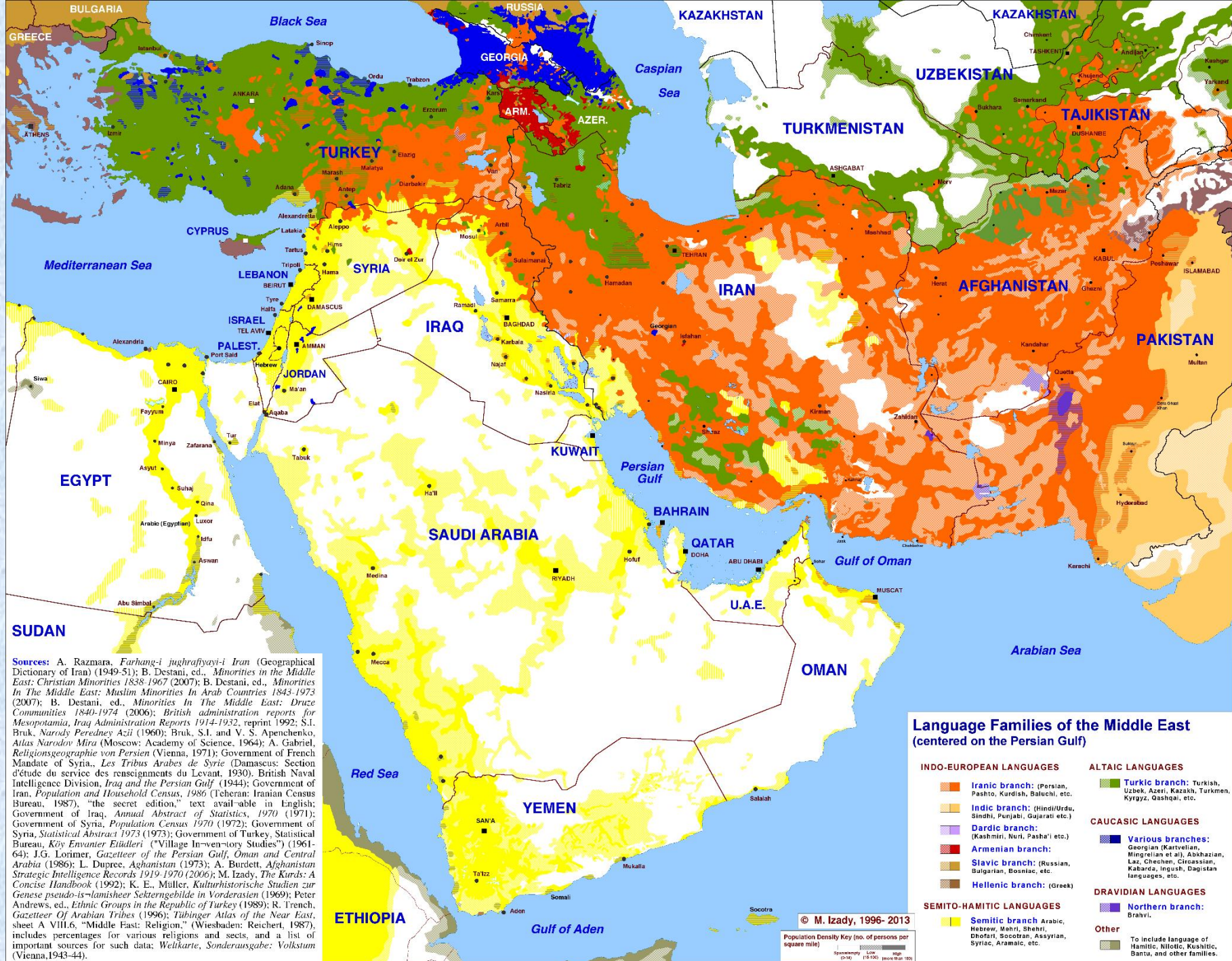

— State border

Zones	Rainfall (mm)
■ 700 1200	■ 100 200
■ 600 850	■ 100 200
■ 700 850	■ 200 500
■ 600 700	■ 175 325
■ 400 700	■ 100 250
■ 400 700	■ 175 400
■ 400 600	■ 175 325
■ 200 450	■ 100 250
■ 200 450	■ 50 125
■ 200 400	■ 10 200
■ 200 400	■ 0 100
	■ 50 100

100 0 100 200 300 400 500 Km

- Přes 95% usedlého obyvatelstva
- Klíčové zemědělství (jen 14% půdy orné) – zavlažování
- Pasterectví (pastýřské nomádství na ústupu, př. SA, Írán, Afghánistán, Maghreb)
- Velká, rychle se rozrůstající města (MENA 65% populace) – střediska průmyslu, obchodu
- Nerostné suroviny
- BV jako „mozaika“ – jazyky, etnika, náboženství, politika, historie – zároveň skrze sdílené kulturní symboly, historické zkušenosti atd. „samostatná“ sociokulturní oblast

Sources: A. Razmara, *Farhang-i jughrafiyayi-i Iran* (Geographical Dictionary of Iran) (1949-51); B. Destani, ed., *Minorities in the Middle East: Christian Minorities 1838-1967* (2007); B. Destani, ed., *Minorities In The Middle East: Muslim Minorities In Arab Countries 1843-1973* (2007); B. Destani, ed., *Minorities In The Middle East: Druze Communities 1840-1974* (2006); *British administration reports for Mesopotamia, Iraq Administration Reports 1914-1932*, reprint 1992; S.I. Bruk, *Narody Peredney Azii* (1960); Bruk, S.I. and V. S. Apenchenko, *Atlas Narodov Mira* (Moscow: Academy of Science, 1964); A. Gabriel, *Religionsgeographie von Persien* (Vienna, 1971); Government of French Mandate of Syria, *Les Tribus Arabes de Syrie* (Damascus: Section d'étude du service des renseignements du Levant, 1930); British Naval Intelligence Division, *Iraq and the Persian Gulf* (1944); Government of Iran, *Population and Household Census, 1986* (Teheran: Iranian Census Bureau, 1987), "the secret edition," text available in English; Government of Iraq, *Annual Abstract of Statistics, 1970* (1971); Government of Syria, *Population Census 1970* (1972); Government of Syria, *Statistical Abstract 1973* (1973); Government of Turkey, *Statistical Bureau, Köy Evanver Etütleri* ("Village Inventory Studies") (1961-64); J.G. Lorimer, *Gazetteer of the Persian Gulf, Oman and Central Arabia* (1986); L. Dupree, *Afghanistan* (1973); A. Burdett, *Afghanistan Strategic Intelligence Records 1919-1970* (2006); M. Izady, *The Kurds: A Concise Handbook* (1992); K. E. Müller, *Kulturhistorische Studien zur Genese pseudo-islamischer Sektengebilde in Vorderasien* (1969); Peter Andrews, ed., *Ethnic Groups in the Republic of Turkey* (1989); R. French, *Gazetteer of Arabian Tribes* (1996); *Tübingen Atlas of the Near East*, sheet A VIII.6, "Middle East: Religion," (Wiesbaden: Reichert, 1987), includes percentages for various religions and sects, and a list of important sources for such data; *Weltkarte, Sonderausgabe: Volkstum* (Vienna, 1943-44).

Language Families of the Middle East (centered on the Persian Gulf)

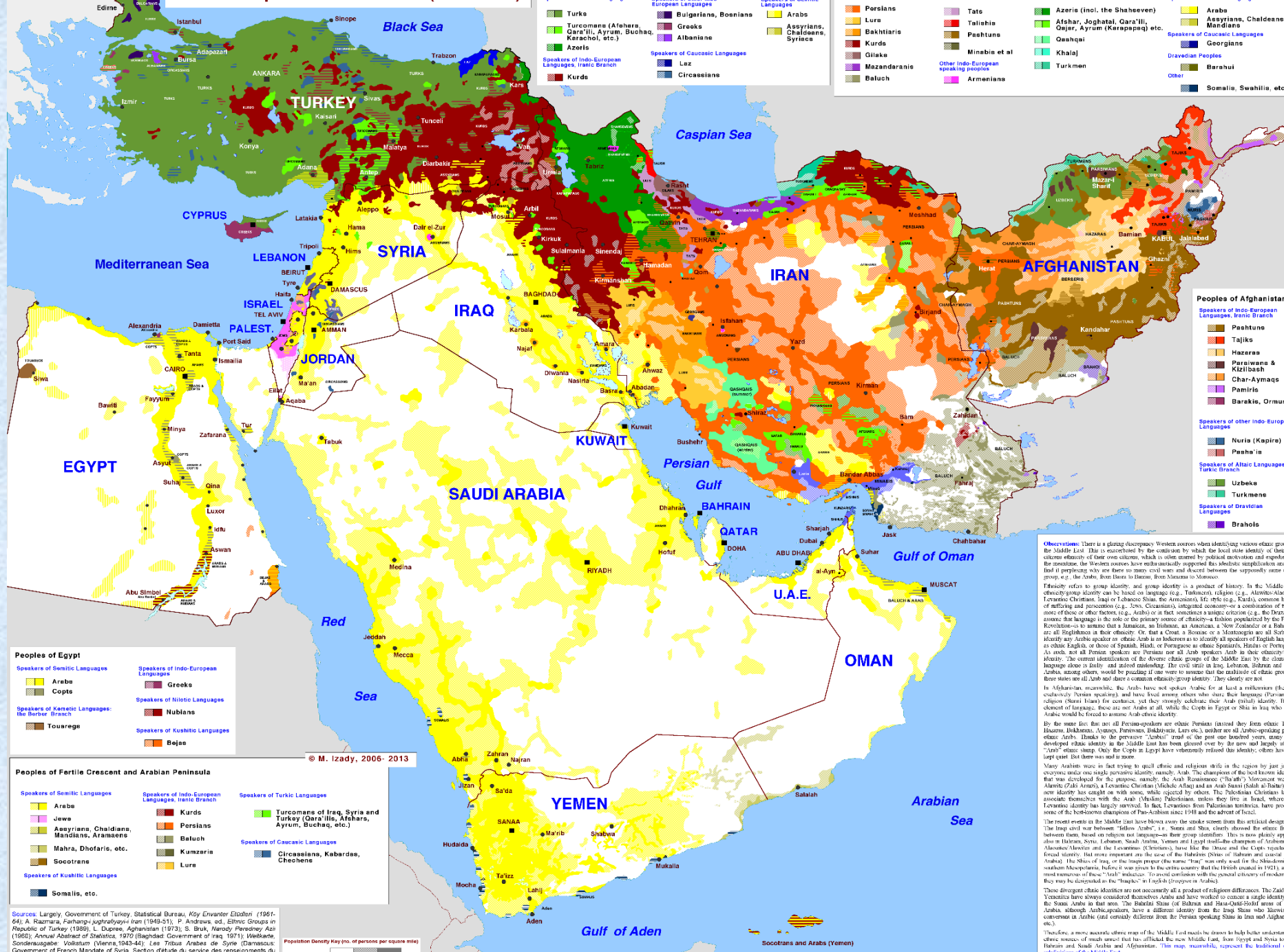
<p>INDO-EUROPEAN LANGUAGES</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Iranic branch: (Persian, Pashto, Kurdish, Baluchi, etc.) ■ Indic branch: (Hindi/Urdu, Sindhi, Punjabi, Gujarati etc.) ■ Dardic branch: (Kashmiri, Nurî, Pasha'i etc.) ■ Armenian branch: ■ Slavic branch: (Russian, Bulgarian, Bosniac, etc.) ■ Hellenic branch: (Greek) 	<p>ALTAIC LANGUAGES</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Turkic branch: Turkish, Uzbek, Azeri, Kazakh, Turkmen, Kyrgyz, Qashqai, etc.
<p>SEMITO-HAMITIC LANGUAGES</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Semitic branch: Arabic, Hebrew, Mehri, Shehri, Dhoifari, Socotran, Assyrian, Syriac, Aramaic, etc. 	<p>CAUCASIC LANGUAGES</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Various branches: Georgian (Kartvelian), Mingrelian et al., Abkhazian, Laz, Chechen, Circassian, Kabardic, Ingush, Dagistan languages, etc.
<p>Other</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Dravidian branch: Brahui. ■ To include language of Hamitic, Nilotic, Kushitic, Bantu, and other families. 	

© M. Izady, 1996-2013

Population Density Key (no. of persons per square mile)

■ 0-10 ■ 10-20 ■ 20-30 ■ 30-40
■ 40-50 ■ 50-60 ■ 60-70 ■ 70-80

Ethnic Groups of the Middle East (Traditional)

Peoples of Turkey

- Speakers of Turkic Languages
 - Turks
 - Turcomans (Afhars, Qazilli, Ayrum, Buchaq, Karachol, etc.)
 - Azeris
- Speakers of other Indo-European Languages
 - Bulgarians, Bosnians
 - Greeks
 - Albanians
- Speakers of Indo-European Languages, Italic Branch
 - Kurds
- Speakers of Caucasian Languages
 - Laz
 - Circasians
- Speakers of Semitic Languages
 - Arabs
 - Assyrians, Chaldeans, Syrians

Peoples of Iran

- Speakers of Indo-European Languages, Italic Branch
 - Parlians
 - Lurs
 - Bakhtiariis
 - Gileks
 - Mazandarans
 - Baluch
- Other Indo-European speaking peoples
 - Armenians
- Speakers of Turkic Languages, Italic Branch
 - Tate
 - Taliahis
 - Pashituns
 - Minsib et al
 - Turkmen
- Speakers of Semitic Languages
 - Arabs
 - Assyrians, Chaldeans, Mandians
 - Georgians
 - Barahui
 - Somalis, Swahilis, etc.
- Speakers of Caucasian Languages
 - Azeris (incl. the Shahsever)
 - Afhars, Joghlat, Qazilli, Oshet, Ayrum (Karapagh) etc.
 - Qashqais
 - Khalaj

Peoples of Afghanistan

- Speakers of Indo-European Languages, Italic Branch
 - Pashituns
 - Tajiks
 - Hazaras
 - Parsiwans & Khatibach
 - Char-Aymaqs
 - Pamiris
 - Barakis, Ormuri
- Speakers of other Indo-European Languages
 - Nuris (Kapris)
- Speakers of Altaic Languages
 - Pasha'is
 - Uzbeks
 - Turkmenis
- Speakers of Dravidian Languages
 - Brakhis

Peoples of Egypt

- Speakers of Semitic Languages
 - Arabs
 - Copts
- Speakers of Indo-European Languages
 - Greeks
- Speakers of Nilotic Languages
 - Nubians
- Speakers of Kushitic Languages
 - Bejas
 - Touaregs

Peoples of Fertile Crescent and Arabian Peninsula

- Speakers of Semitic Languages
 - Arabs
 - Jews
 - Assyrians, Chaldeans, Mandians, Arameans
 - Mahra, Dhofaris, etc.
 - Socotrans
 - Somalis, etc.
- Speakers of Indo-European Languages
 - Kurds
 - Parsiains
 - Baluch
 - Kumzaris
 - Lurs
- Speakers of Turkic Languages
 - Turcomans of Iraq, Syria and Turkey (Qazilli, Afhars, Ayrum, Buchaq, etc.)
- Speakers of Caucasian Languages
 - Circasians, Kabardas, Chechens

Sources: Largely, Government of Turkey, Statistical Bureau, *Koy Envanter Etudleri* (1961-64), A. Karaman, *Fatihagi jeografiyasi* (1949-51), P. Andrews, ed., *Ethnic Groups in Republic of Turkey* (1989), L. Dupree, *Afghanistan* (1973), S. Bruk, *Narodny Pirovidny Azi* (1965), *Annual Abstract of Statistics*, 1970 (Beyrut), Government of Iraq, 1971; *Wiekende, Sonderausgabe, Volkstum* (Wien 1963-64); Les Tribus Arabes de Syrie (Damascus, Government of French Mandate of Syria, Section d'etude du service des renseignements du Levant, 1930).

© M. Izady, 2006-2013

Population Density Key (no. of persons per square mile)
 0-100
 100-200
 200-300
 300-400
 400-500
 500-600
 600-700
 700-800
 800-900
 900-1000
 1000-1100
 1100-1200
 1200-1300
 1300-1400
 1400-1500
 1500-1600
 1600-1700
 1700-1800
 1800-1900
 1900-2000
 2000-2100
 2100-2200
 2200-2300
 2300-2400
 2400-2500
 2500-2600
 2600-2700
 2700-2800
 2800-2900
 2900-3000
 3000-3100
 3100-3200
 3200-3300
 3300-3400
 3400-3500
 3500-3600
 3600-3700
 3700-3800
 3800-3900
 3900-4000
 4000-4100
 4100-4200
 4200-4300
 4300-4400
 4400-4500
 4500-4600
 4600-4700
 4700-4800
 4800-4900
 4900-5000
 5000-5100
 5100-5200
 5200-5300
 5300-5400
 5400-5500
 5500-5600
 5600-5700
 5700-5800
 5800-5900
 5900-6000
 6000-6100
 6100-6200
 6200-6300
 6300-6400
 6400-6500
 6500-6600
 6600-6700
 6700-6800
 6800-6900
 6900-7000
 7000-7100
 7100-7200
 7200-7300
 7300-7400
 7400-7500
 7500-7600
 7600-7700
 7700-7800
 7800-7900
 7900-8000
 8000-8100
 8100-8200
 8200-8300
 8300-8400
 8400-8500
 8500-8600
 8600-8700
 8700-8800
 8800-8900
 8900-9000
 9000-9100
 9100-9200
 9200-9300
 9300-9400
 9400-9500
 9500-9600
 9600-9700
 9700-9800
 9800-9900
 9900-10000

Observations: There is a glaring discrepancy between Western sources when identifying various ethnic groups in the Middle East. This is exacerbated by the confusion by which the local site identity of their own citizens ethnicity of their own citizens, which is often masked by indirect motivation and expansion in the peninsula. The Western sources have enthusiastically supported this absolute simplification and now find it perplexing why we there so many civil wars and dissent between the supposedly same ethnic group, e.g., the Arabs, from there to Dimech, from Mecca to Mouson.

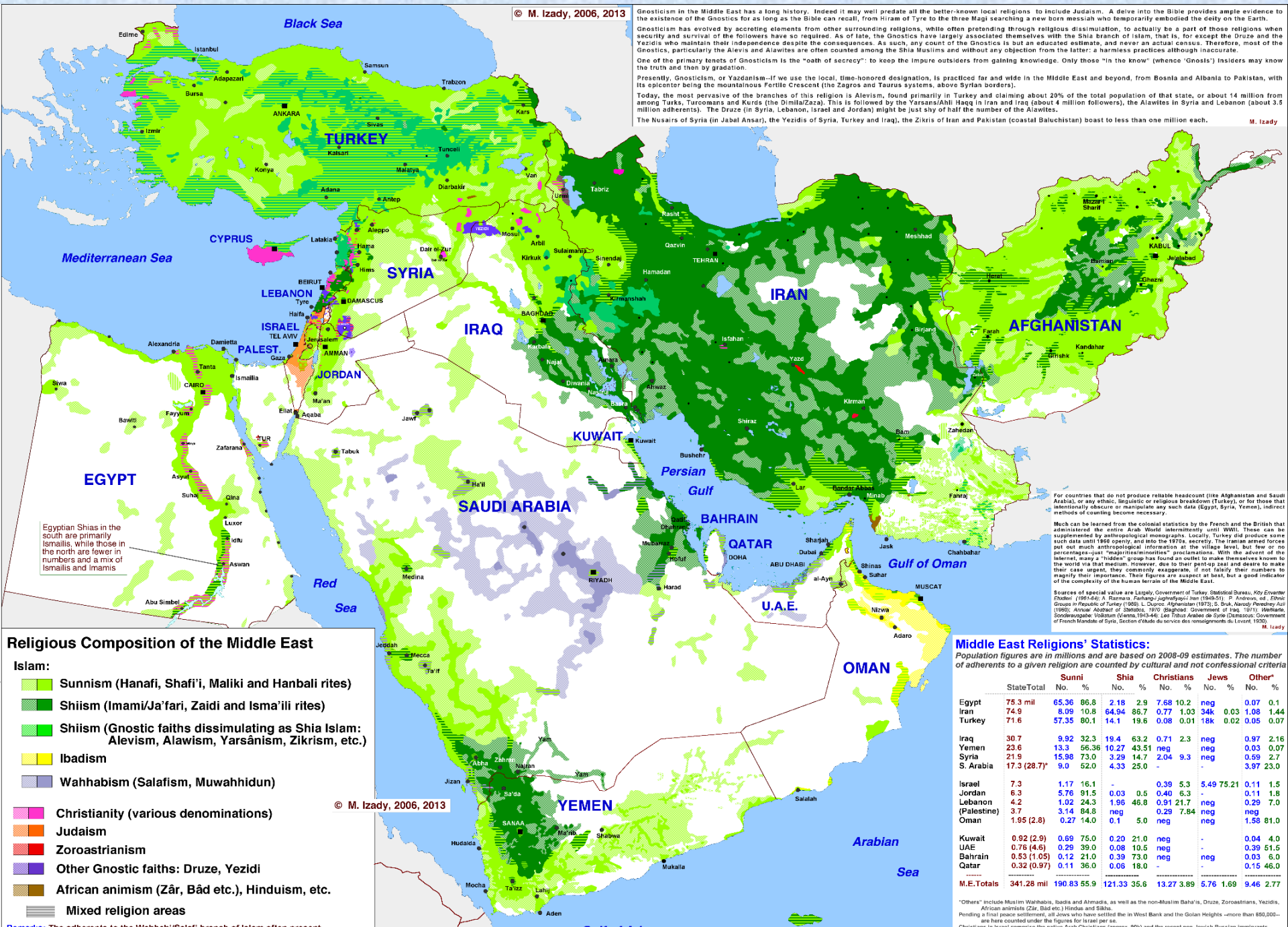
Identity refers to group identity, and group identity is a product of history. In the Middle East, ethnicity/group identity was based on language (e.g., Turkic, Persian, Arabic, etc.), or religion (Christian, Levantine Christian, Iraqi or Lebanese Shia, the Armenians, etc.), or a combination of history of migrating and persecution (e.g., Jews, Circasians), integrated economy or a common way of life or more of those or other factors (e.g., Arabs) or a their commonance in a specific region (e.g., the Druse). To assume that language is the sole or the primary source of ethnicity—a fashion popularized by the French Revolution—is to assume that a Kurd, an Iranian, an American, a New Zealander or a Bahamian are all Englishmen in their ethnicity. Or, that a Croat, a Bosnian or a Montenegrin are all Slavs. To identify any Arabic speaker as ethnic Arab is as ludicrous as to identify all speakers of English language as ethnic English, or those of Spanish, Hindi, or Portuguese as ethnic Spaniards, Hindus or Portuguese. As such, not all Persian speakers are Persians nor all Arab speakers Arab in their ethnicity group identity. The current identification of the diverse ethnic groups of the Middle East by the claims of language alone is faulty and indeed misleading. The civil strife in Iraq, Lebanon, Bahrain and Saudi Arabia, among others, would be puzzling if one were to assume that the multitude of ethnic groups in these states are all Arab and share a common ethnic-group identity. They clearly are not.

In Afghanistan, meanwhile, the Arabs have not spoken Arabic for at least a millennium (they are exclusively Persian speaking), and have lived among others who share their language (Persian) and religion (Shiite Islam) for centuries, yet they strongly advocate their Arab (Ethnic) identity. By the claim of language, those are not Arabs at all, while the Copts in Egypt or Shia in Iraq who speak Arabic would be forced to assume Arab-ethnic identity.

By the same logic that not all Persian-speakers are ethnic Persians (instead they form ethnic Tajiks, Hazaras, Baluchians, Aymars, Parsiwans, Bakhtiariis, Lurs etc.), neither are all Arabs-speaking people ethnic Arabs. Think of the pervasive "Arabist" trend of the past two hundred years: many well-developed ethnic identities in the Middle East have been glossed over by the arms and largely adopted "Arab" ethnic shunt. Only the Copts in Egypt have vehemently retained this identity; others have just kept quiet (but there was not a state).

Many Arabians were in fact trying to quell ethnic and religious strife in the region by just joining everyone under one single pervasive identity: namely, Arab. The champion of the best known ideology was developed by the Arab Revivalists (the Arab Revivalists, the "Young Turks" movement were an Alawite (Zaki Arzani), a Levantine Christian (Nehdeh Ali) and an Arab Sunni (Salah al-Bitar). This new identity has caught on with some, while rejected by others. The Palestinian Christians largely associated themselves with the Arab (Muslim) Palestinian, unless they were in Iraq, where their Levantine identity has largely survived. In fact, Levantines from Palestinian territories, have produced some of the best-known champions of Pan-Arabism, 1918 and the admission of Israel.

The recent events in the Middle East have blown away the smoke screen from this artificial designation. The Iraq civil war between "Yellow Arabs", i.e., Sunni and Shia, clearly showed that ethnic divisions between them, based on religion, language and group identities. This is also apparent also in Bahrain, Syria, Lebanon, Saudi Arabia, Yemen and Egypt (see the champion of Arabism, The Absence of Islam and the Levantine Christians). (Christians) have like the Shias and the Copts rejected their local identity. But more important, as the case of the Lebanese (Sunni) of Lebanon and Saudi Arabia). The Shias of Iraq, or the Iraqi proper (the name "Iraq" was only used for the Shi'a-dominated southern Mesopotamia, before it was given to the entire country) that the Shi'a created in 1921, are the most numerous of these "Arab" identities. To avoid confusion with the general ethnicity of modern Iraq, they may be designated as the "Iraqis" in English (Grouping in Arabic).

Gnosticism in the Middle East has a long history. Indeed it may well predate all the better-known local religions to include Judaism. A delve into the Bible provides ample evidence to the existence of the Gnostics for as long as the Bible can recall, from Hiram of Tyre to the three Magi searching a newborn messiah who temporarily embodied the deity on the Earth. Gnosticism has evolved by accreting elements from all surrounding religions, while often pretending through religious dissimulation, to actually be a part of those religions when security and survival of the followers have so required. As of late, the Gnostics have largely associated themselves with the Shia branch of Islam, that is, for except the Druze and the Yazidis who maintain their independence despite the consequences. As such, any count of the Gnostics is but an educated estimate, and never an actual census. Therefore, most of the Gnostics, particularly the Alevism and Alawites are often counted among the Shia Muslims and without any objection from the latter: a harmless practices although inaccurate. One of the primary tenets of Gnosticism is the "oath of secrecy": to keep the impure outsiders from gaining knowledge. Only those "in the know" (whence 'Gnostics') insiders may know the truth and then by gradation. Presently, Gnosticism, or Yazdanism—if we use the local, time-honored designation, is practiced far and wide in the Middle East and beyond, from Bosnia and Albania to Pakistan, with its epicenter being the mountainous Fertile Crescent (the Zagros and Taurus systems, above Syrian borders). Today, the most pervasive of the branches of this religion is Alevism, found primarily in Turkey and claiming about 20% of the total population of that state, or about 14 million from among Turks, Turcomans and Kurds (the Dimilia/Zaza). This is followed by the Yarsans/Ahli Haq in Iran and Iraq (about 4 million followers), the Alawites in Syria and Lebanon (about 3.5 million adherents). The Druze (in Syria, Lebanon, Israel and Jordan) might be just shy of half the number of the Alawites. The Nusairs of Syria (in Jabal Ansar), the Yazidis of Syria, Turkey and Iraq), the Zikris of Iran and Pakistan (coastal Baluchistan) boast to less than one million each.

Egyptian Shias in the south are primarily Ismailis, while those in the north are fewer in numbers and a mix of Ismailis and Imamis

Much can be learned from the colonial statistics by the French and the British that administered the entire Arab World intermittently until WWII. These can be supplemented by anthropological ethnography. Locally, Turkey did produce some such data until 1966 openly, and into the 1970s, secretly. The Iranian armed forces put out much anthropological information at the village level, but few or no percentages—just "majorities/minorities" proclamations. With the advent of the Internet, many a "hidden" group has found an outlet to make themselves known to the world via that medium. However, due to their past-up zeal and desire to make their case urgent, they commonly exaggerate. If not faulty their numbers to magnify their importance, their figures are suspect at least, but a good indicator of the complexity of the human terrain of the Middle East.

Religious Composition of the Middle East

- Islam:**
 - Sunnism (Hanafi, Shafi'i, Maliki and Hanbali rites)
 - Shiism (Imami/Ja'fari, Zaidi and Isma'ili rites)
 - Shiism (Gnostic faiths dissimulating as Shia Islam: Alevism, Alawism, Yarsanism, Zikrism, etc.)
 - Ibadism
 - Wahhabism (Salafism, Muwahhidun)
- Christianity (various denominations)
- Judaism
- Zoroastrianism
- Other Gnostic faiths: Druze, Yazidi
- African animism (Zâr, Bâd etc.), Hinduism, etc.
- Mixed religion areas

© M. Izady, 2006, 2013

Middle East Religions' Statistics:

Population figures are in millions and are based on 2008-09 estimates. The number of adherents to a given religion are counted by cultural and not confessional criteria

State	Total	Sunnism		Shia		Christians		Jews		Other*	
		No.	%	No.	%	No.	%	No.	%	No.	%
Egypt	75.3 mil	65.36	86.8	2.18	2.9	7.68	10.2	neg	0.07	0.1	
Iran	74.9	8.09	10.8	64.94	86.7	0.77	1.03	34k	0.03	1.08	1.44
Turkey	71.6	57.35	80.1	14.1	19.6	0.08	0.01	18k	0.02	0.05	0.07
Iraq	30.7	9.92	32.3	19.4	63.2	0.71	2.3	neg	neg	0.97	2.16
Yemen	23.6	13.3	56.36	10.27	43.51	neg	neg	neg	0.03	0.07	
Syria	21.9	15.98	73.0	3.29	14.7	2.04	9.3	neg	0.59	2.7	
S. Arabia	17.3 (28.7)*	9.0	52.0	4.33	25.0	-	-	-	-	3.97	23.0
Israel	7.3	1.17	16.1	-	0.39	5.3	5.49	75.21	0.11	1.5	
Jordan	6.3	5.76	91.5	0.03	0.5	4.0	6.3	-	0.11	1.8	
Lebanon	4.2	1.02	24.3	1.96	46.8	0.91	21.7	neg	0.29	7.0	
(Palestine)	3.7	3.14	84.8	neg	0.29	7.84	neg	neg	neg	neg	
Oman	1.95 (2.8)	0.27	14.0	0.1	5.0	neg	neg	neg	1.58	81.0	
Kuwait	0.92 (2.9)	0.69	75.0	0.20	21.0	neg	-	-	0.04	4.0	
U.A.E.	0.76 (4.6)	0.29	39.0	0.06	10.6	neg	-	-	0.39	51.6	
Bahrain	0.53 (1.05)	0.12	21.0	0.39	73.0	neg	-	-	0.03	6.0	
Qatar	0.32 (0.97)	0.11	36.0	0.06	18.0	-	-	-	0.15	46.0	
M.E. Totals	341.28 mil	190.83	55.9	121.33	35.6	13.27	3.89	6.76	1.69	9.46	27.7

Others include Muslim Wahhabis, Badis and Ahmadi, as well as the non-Muslim Bahai, Druze, Zoroastrians, Yazidis, African animists (Zâr, Bâd etc.) Hindus and Sikhs. Pending a final peace settlement, all Jews who have settled in the West Bank and the Golan Heights—more than 850,000—are here counted under the figures for Israel per se. Christians in Israel comprise the native Arab Christians (approx. 90k) and the recent non-Jewish Russian immigrants (approx. 300k). Expatriate workers—often outnumbering the native populations of the most of the GCC states in the Persian Gulf, are not included in these figures. Here, two figures are provided for each state. The figure in parenthesis include expats. Totals may not be equal to the sum of their increments due to the rounding off of the founding of the countries. *Native population of Saudi Arabia might be as few as 14 million, giving the base population of less than 3 million in 1950.

Remarks: The adherents to the Wahhabi/Salafi branch of Islam often present themselves to be a reformed branch of the Hanbali Sunnism. Pending a consensus on this identity among other Sunni scholars, Wahhabism is presented as an independent branch of Islam in here. For Gnosticism, see box at the top.

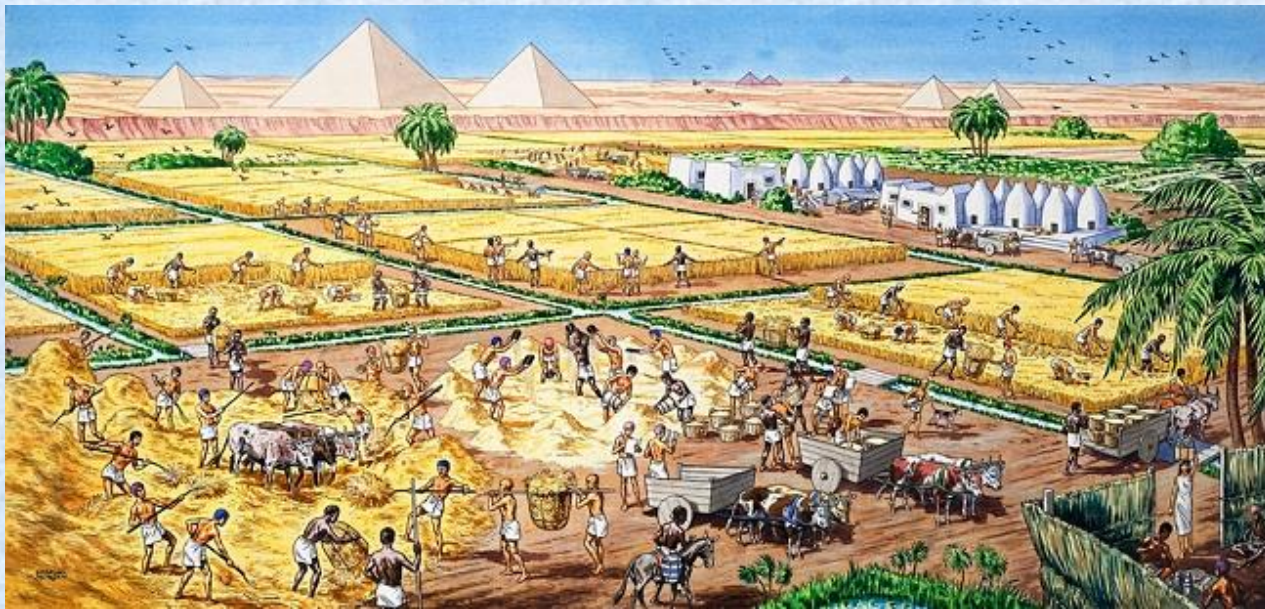
- Antropologické metody vzniklé a vyzkoušené při studiu malých společností mohou posloužit ke studiu velkých civilizačních oblastí
 - výsek studia jako základ pro vytváření hypotéz o sociálních a kulturních procesech většího celku
 - skrze studium dílčích jevů v omezeném rámci k charakteristikám větších celků
- Jak člověk udržuje, modifikuje, reprodukuje v dané společnosti sdílené symboly, významy?
- Jak vypadá a jak je rozuměno sociální organizaci?
- Jak vypadají soukromé a veřejné aktivity sociálních skupin?
- Jaké jsou důsledky dané organizace pro sociální nerovnost, genderové vztahy, politickou autoritu apod.?
- Problém s „překladem kultury“ – abstrakce o povaze náboženských věr, politických vztazích apod. při využití našeho pojmového aparátu a neúplné znalosti reality
- Ethnocentrismus, esencialismus, orientalismus...jako metodologické problémy

- Funkcionalismus (vysvětlování sociálních jevů na základě jejich vztahů ke koexistujícím událostem nebo sociálním formám) po jistou dobu používaný jako teoretický základ pro studium BV vesnic a kmenů (jako uzavřených sociálních světů)
- Nasměroval antropology ke komplexní společnosti jako celku, pomohl metodologicky k efektivnímu terénnímu výzkumu
- Př. Carleton Coon (1951): *Caravan: The Story of the Middle East*
 - kultura jako něco statického (jak ve funkcionalismu zohlednit transformaci?)
 - Islám jako vhodné náboženství vzhledem k prostředí – víno je zakázáno, protože by bylo příliš náročné a drahé jej transportovat napříč regionem ☺
- Př. E.E.Evans-Pritchard (1949): *The Sanusi of Cyrenaica*
 - jak se Sanúsíja stala vůdčí silou transformace z původně beduínské kmenové společnosti na státní organizaci
 - úspěšná sociální historie, téměř nic o sociální organizaci beduínů

VESNICE A KOMUNITA

- Zemědělství, pastevectví, obchod součástí jednoho ekonomického systému
- Propojené různé způsoby života (pěstování, chovatelství, řemesla, obchod), komunity nejsou izolované, sociální skupiny překračují hranice
- Klasické dělení na *hadarí*, *šahrí* (usedlí, městští), *badawí*, *daští* (kočovníci)
- Tribalismus – často směšování kmenů/původu/nomádství (přitom v řadě zemí tvoří většinu kmenových příslušníků usedlí – nájem a daně jako základ pro státy)
- Dodnes některé kmeny mají usedlou a nomádkou část (významná změna s ekonomickou transformací konce 20. st., pracovní migrace...)
- Postupně efektivnější státní kontrola nad regiony/venkovem (dnes už nepoužitelné dělení např. marockých *blád al-machzan* („vládní půda“) a *blád as-síba* („disidentská půda“)

- Dlouho většina populace venkovská – i z místního pohledu často skupina s nízkým sociálním statusem (zároveň tradičně velký ekonomický přínos)
- Velká pozornost antropologů věnovaná zavlažovanému zemědělství
 - vliv také Karl Wittfogel (1957): *Oriental Despotism: A Comparative Study of Total Power* – zavlažovací systémy si vyžádaly rozvoj hierarchických forem sociopolitické organizace, kde určitá byrokracie dominuje společnosti, ekonomice, náboženskému životu (přitažlivé pro vztah mezi prostředím, způsobem produkce a sociální organizací)

Případová studie

Abdul Hamid el-Zein (1966) Water and Wheel in a Nubian Village

- Nubijská komunita Fadídža závislá na zavlažování, nesoběstačná zemědělsky, kromě zemědělství pracovní migrace (remitence), obchod, pašování
- Status jednotlivců v komunitě závislý na vlastnictví půdy a vodních právech
- Význam vodního kola pro sociální život
 - základ vodního kola vlastní jeden člověk
 - svrchní části (zejm. vědra) jsou vlastněny nebo pronajímány
 - během pří mohou být tyto části vyměněny (k tomu sociální instituce zabraňující konfliktům v zasahování do živobytí)
 - sňatkové aliance spojené s vodními právy
 - role v rituálech spojeny s vodními právy

Případová studie

Emrys Peters (1972): Shifts in Power in a Lebanese Village

- Prosperující šíitská vesnice v jižním Libanonu
- Vlastnictví půdy jako kritérium sociální identity
- Zdánlivě stabilní struktura společenství (uspořádání rolí a statusů)
- Autor přijímá kategorizaci odlišných skupin z pohledu místních jako model sociální struktury:
 - „učené rodiny“ a) sáda (sajjid), b) šujúch (šajch) – nadřazený sociální a náboženský status založený na původu, dominantní vlastnictví půdy, možnost asimilace do skupiny
 - obchodníci
 - rolníci
- Předpoklad, že status je součástí základního systému vztahujícího se k půdě – vlastnictví půdy klíčem k sociální stratifikaci = stabilní sociální struktura

- Potvrzení struktury na základě:
 - pravidel každoročních tazíjí – šíity hrají „učené rodiny“, sunnity rolníci = dramatizace symbolizující zdánlivě stabilní statusy a varující před nepořádkem v případě, že potomci Proroka nebudou mít adekvátní místo ve společnosti
 - úcty projevované „učným rodinám“ + jejich ovládnutí místních úřadů

Pozdější revize:

- Chyba v přijetí modelu založeném na místních kategoriích
- To vedlo k nevšimavosti vůči ekonomickým a statusovým transformacím (pro místní mimo ustavené vzory)
- Podle místních „učení“ vlastní půdu a prahnou po další – velká část „učných“ přitom chudých
- Sociální vzestup dětí rolníků – vzdělání („učení“ čelí vzdělávacím limitům), kariéry v Libanonu i v zahraničí = peníze na investice
- Sňatková politika „učných“ vs ostatních skupin (různé možnosti v sociálním kapitálu)

- Není možné spoutat všechna fakta života vesnice do jediného vzorce
- Společenský systém je neukončený, otevřený transformacím
- V daném případě vlastnictví půdy nemělo stejný význam pro všechny
- V transnacionální realitě je stabilita společenské struktury zdánlivá (migrace, import idejí, estetických nároků, stravovacích standardů, technologií...= impulsy pro transformaci)

Viz např. Tereza Svášková (2013): Drúzská svatba

Shelagh Weir (1985): Qat in Yemen: Consumption and Social Change
(viz také Veronika Kramářeková (2016): Spoločenský význam žuvanie Kátu v Jemeně, dis. práce)

- Terénní výzkum v Rázihi, také širší ekonomický, politický a sociální vývoj (Proč pěstování kátu nevymizelo, naopak?)
- Konzumace kátu se rozšiřuje v 70. letech, $\frac{3}{4}$ populace všech sociálních skupin (dříve městská elita) – děje se v době hospodářského růstu, změny genderových pracovních vzorců
 - zároveň přetrvávající oddělení sociálních kategorií:
 - sáda (potomci z rodu Prorokova)
 - qudá'a – dědiční právní specialisté
 - qabílíjún – kmenový původ
 - nuqqás – „opovrhovaní“ narozením či povoláním
- Zasedací pořádek na kátových sešlostech, účast na nich, kvalita doneseného qátu, způsob manipulace s kátem...přesně vypovídá o ekonomickém statusu

- Změny v zasedacím pořádku odrážejí změny v sociálním pořádku, v hierarchických principech
 - naznačují vztah mezi ekonomicko-politickou změnou a jemenským pojetím společenské hierarchie a pořádku
- Problém lokální, téma obecnější

